

**RADA
UNII EUROPEJSKIEJ**

**Bruksela, 28 czerwca 2011 r. (29.06)
(OR. en)**

12190/11

**Międzyinstytucjonalny numer
referencyjny:
2011/0166 (NLE)**

**WTO 250
PI 76
UD 162
DROIPEN 70
JUSTCIV 183
COPEN 168
MI 338**

WNIOSEK

Od: Komisja Europejska

Data: 24 czerwca 2011 r.

Nr dok. Kom.: COM(2011) 379 wersja ostateczna

Dotyczy: Wniosek dotyczący decyzji Rady w sprawie podpisania, w imieniu Unii Europejskiej, Umowy handlowej dotyczącej zwalczania obrotu towarami podrobionymi między Unią Europejską i jej Państwami Członkowskimi, Australią, Kanadą, Japonią, Republiką Korei, Meksykańskimi Stanami Zjednoczonymi, Królestwem Marokańskim, Nową Zelandią, Republiką Singapuru, Konfederacją Szwajcarską i Stanami Zjednoczonymi Ameryki

Delegacje otrzymują w załączeniu wniosek Komisji przekazany wraz z pismem przewodnim od dyrektora Jordiego AYETA PUIGARNAUA Sekretarzowi Generalnemu Rady Unii Europejskiej Pierre'owi de BOISSIEU.

Zał.: COM(2011) 379 wersja ostateczna

KOMISJA EUROPEJSKA

Bruksela, dnia 24.6.2011
KOM(2011) 379 wersja ostateczna

2011/0166 (NLE)

Wniosek

DECYZJA RADY

w sprawie podpisania, w imieniu Unii Europejskiej, Umowy handlowej dotyczącej zwalczania obrotu towarami podrobionymi między Unią Europejską i jej Państwami Członkowskimi, Australią, Kanadą, Japonią, Republiką Korei, Meksykańskimi Stanami Zjednoczonymi, Królestwem Marokańskim, Nową Zelandią, Republiką Singapuru, Konfederacją Szwajcarską i Stanami Zjednoczonymi Ameryki

UZASADNIENIE

1. Umowa handlowa dotycząca zwalczania obrotu towarami podrobionymi (ACTA) ma na celu ustanowienie kompleksowych międzynarodowych ram, które będą dla UE pomocą w działaniach służących temu, by skutecznie wyeliminować naruszanie praw własności intelektualnej. Naruszanie ich osłabia prowadzony zgodnie z prawem handel i konkurencyjność UE, co ma negatywne konsekwencje dla wzrostu gospodarczego i zatrudnienia. ACTA zawiera aktualne przepisy dotyczące dochodzenia i egzekwowania praw własności intelektualnej, w tym przepisy w sprawie środków egzekucyjnych stosowanych w postępowaniu cywilnym, karnym, przy kontroli granicznej i w środowisku cyfrowym, przepisy w sprawie solidnych mechanizmów współpracy między Stronami ACTA służących egzekwowaniu prawa, oraz w sprawie ustanowienia najlepszych praktyk w obszarze dochodzenia i egzekwowania praw własności intelektualnej.
2. Mimo iż ACTA nie zmieni dorobku prawnego UE, ponieważ prawodawstwo UE jest znacznie bardziej zaawansowane niż bieżące standardy międzynarodowe – wprowadzi jednak nową międzynarodową normę, w oparciu o porozumienie TRIPS Światowej Organizacji Handlu (przyjęte w 1994 r.). Umowa ta będzie zatem korzystna dla unijnych eksportujących posiadaczy praw, działających na światowym rynku i spotykających się obecnie za granicą z nieustannym i rozpowszechnionym naruszaniem swoich praw autorskich, praw związanych ze znakami towarowymi, patentami, projektami i oznaczeniami geograficznymi.
3. Jednocześnie ACTA jest porozumieniem zrównoważonym, gdyż w pełni respektuje prawa obywateli i interesy ważnych zainteresowanych stron, takich jak konsumenci, dostawcy usług internetowych i partnerzy z krajów rozwijających się.
4. Po przyjęciu przez Radę w dniu 14 kwietnia 2008 r. wytycznych negocjacyjnych, w dniu 3 czerwca 2008 r. rozpoczęły się negocjacje. Umowę zawarto w dniu 15 listopada 2010 r., a tekst parafowano w dniu 25 listopada, po 11 rundach negocjacji.
5. Komitet Rady ds. Polityki Handlowej na bieżąco informował ustnie i pisemnie państwa członkowskie UE o negocjacjach. W ramach rotacyjnej prezydencji UE prowadzono negocjacje w sprawie egzekwowania sankcji karnych, w oparciu o stanowiska jednomyślnie uzgodnione i przyjęte przez Radę na forum Coreperu. O postępach informowano też regularnie Parlament Europejski, podczas trzech debat plenarnych w 2010 r., za pośrednictwem Komisji Handlu Międzynarodowego (INTA) oraz komisarza De Guchta. W dniu 24 listopada 2010 r. Parlament Europejski przyjął rezolucję popierającą ACTA.
6. ACTA zawiera szereg przepisów dotyczących dochodzenia i egzekwowania praw w postępowaniu karnym, objętych zakresem art. 83 ust. 2 TFUE. Te części umowy, w odróżnieniu od części objętych art. 207, należą do obszaru kompetencji dzielonych (art. 2 ust. 2 TFUE). Gdy dana dziedzina wchodzi w zakres kompetencji dzielonych, zarówno Unia Europejska, jak i państwa członkowskie mogą stanowić prawo i przyjmować akty prawnie wiążące w tej dziedzinie. W odniesieniu do podpisania i zawarcia ACTA, Komisja zdecydowała się nie wnioskować o wykonanie przez Unię Europejską jej ewentualnych kompetencji w obszarze dochodzenia i egzekwowania praw w postępowaniu karnym na podstawie art. 83 ust. 2 TFUE. Komisja uznaje to za stosowne, ponieważ podczas negocjacji ACTA nigdy nie planowano zmiany

dorobku prawnego UE ani harmonizacji prawodawstwa UE w zakresie dochodzenia i egzekwowania praw własności intelektualnej w postępowaniu karnym. Z tego powodu Komisja wnioskuje o podpisanie i zawarcie ACTA zarówno przez UE, jak i przez wszystkie państwa członkowskie.

7. Stanowisko Komisji w odniesieniu do ACTA i art. 83 ust. 2 TFUE pozostaje bez uszczerbku dla stanowiska Komisji dotyczącego wykonywania w przyszłości przez UE kompetencji dzielonych przewidzianych w art. 83 ust. 2 TFUE w odniesieniu do innych inicjatyw.

Wniosek

DECYZJA RADY

w sprawie podpisania, w imieniu Unii Europejskiej, Umowy handlowej dotyczącej zwalczania obrotu towarami podrobionymi między Unią Europejską i jej Państwami Członkowskimi, Australią, Kanadą, Japonią, Republiką Korei, Meksykańskimi Stanami Zjednoczonymi, Królestwem Marokańskim, Nową Zelandią, Republiką Singapuru, Konfederacją Szwajcarską i Stanami Zjednoczonymi Ameryki

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 207 ust. 4 akapit 1, w związku z jego art. 218 ust. 5,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W dniu 14 kwietnia 2008 r. Rada upoważniła Komisję do prowadzenia w imieniu Unii Europejskiej i jej państw członkowskich negocjacji w sprawie wielostronnej umowy handlowej dotyczącej zwalczania obrotu towarami podrobionymi.
- (2) Negocjacje zakończono i w dniu 25 listopada 2010 r. parafowano Umowę handlową dotyczącą zwalczania obrotu towarami podrobionymi między Unią Europejską i jej Państwami Członkowskimi, Australią, Kanadą, Japonią, Republiką Korei, Meksykańskimi Stanami Zjednoczonymi, Królestwem Marokańskim, Nową Zelandią, Republiką Singapuru, Konfederacją Szwajcarską i Stanami Zjednoczonymi Ameryki.
- (3) Umowa ta powinna zostać podpisana w imieniu Unii Europejskiej,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Niniejszym upoważnia się Przewodniczącego Rady do wyznaczenia osoby lub osób upoważnionych do podpisania Umowy handlowej dotyczącej zwalczania obrotu towarami podrobionymi między Unią Europejską i jej Państwami Członkowskimi, Australią, Kanadą, Japonią, Republiką Korei, Meksykańskimi Stanami Zjednoczonymi, Królestwem Marokańskim, Nową Zelandią, Republiką Singapuru, Konfederacją Szwajcarską i Stanami Zjednoczonymi Ameryki.

Tekst Umowy, która ma zostać podpisana, jest załączony do niniejszej decyzji.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem jej przyjęcia.

Sporządzono w Brukseli dnia [...] r.

*W imieniu Rady
Przewodniczący*

ZAŁĄCZNIK

Umowa handlowa dotycząca zwalczania obrotu towarami podrobionymi między Unią Europejską i jej Państwami Członkowskimi, Australią, Kanadą, Japonią, Republiką Korei, Meksykańskimi Stanami Zjednoczonymi, Królestwem Marokańskim, Nową Zelandią, Republiką Singapuru, Konfederacją Szwajcarską i Stanami Zjednoczonymi Ameryki

Strony niniejszej Umowy,

stwierdzając, że skuteczne dochodzenie i egzekwowanie praw własności intelektualnej ma decydujące znaczenie dla podtrzymania wzrostu gospodarczego we wszystkich gałęziach przemysłu oraz na całym świecie,

stwierdzając ponadto, że rozpowszechnianie towarów podrobionych i pirackich oraz usług polegających na dystrybucji materiałów stanowiących naruszenie osłabia prowadzony zgodnie z prawem handel i zrównoważony rozwój światowej gospodarki, powoduje znaczące straty finansowe dla posiadaczy praw i działających zgodnie z prawem przedsiębiorstw oraz, w niektórych przypadkach, stanowi źródło dochodów dla przestępczości zorganizowanej oraz zagrożenie dla społeczeństwa,

pragnąc zwalczyć takie rozpowszechnianie poprzez zacieśnioną międzynarodową współpracę oraz skuteczniejsze egzekwowanie prawa na poziomie międzynarodowym,

zamierzając zapewnić skuteczne i odpowiednie środki uzupełniające w stosunku do porozumienia TRIPS i służące dochodzeniu oraz egzekwowaniu praw własności intelektualnej, z uwzględnieniem różnic w swoich systemach i praktykach prawnych,

pragnąc dopilnować, aby środki i procedury służące dochodzeniu i egzekwowaniu praw własności intelektualnej nie stały się same w sobie przeszkodą w handlu prowadzonym zgodnie z prawem,

pragnąc rozwiązać problem naruszania praw własności intelektualnej, w tym naruszania występującego w środowisku cyfrowym, w szczególności w odniesieniu do prawa autorskiego lub praw pokrewnych, w sposób równoważący prawa i interesy odpowiednich posiadaczy praw, usługodawców i użytkowników,

pragnąc propagować współpracę między dostawcami usług internetowych i posiadaczami praw w celu zwalczania odnośnych naruszeń w środowisku cyfrowym,

pragnąc, by niniejsza Umowa, działania służące egzekwowaniu prawa na poziomie międzynarodowym i współpraca w ramach odpowiednich organizacji międzynarodowych wspomagały się nawzajem,

uznając zasady ustanowione w Deklaracji dauhańskiej w sprawie porozumienia TRIPS i zdrowia publicznego, przyjętej w dniu 14 listopada 2001 r. podczas czwartej konferencji ministerialnej WTO,

niniejszym uzgadniają, co następuje:

Rozdział I: Postanowienia początkowe i definicje ogólne

SEKCJA 1: POSTANOWIENIA POCZĄTKOWE

Artykuł 1: Stosunek do innych umów

Żadne postanowienie niniejszej Umowy nie stanowi odstępstwa od żadnego zobowiązania Strony wobec jakiegokolwiek innej Strony wynikającego z istniejących umów, w tym porozumienia TRIPS.

Artykuł 2: Charakter i zakres zobowiązań

1. Każda Strona nadaje skuteczność postanowieniom niniejszej Umowy. Strona może wprowadzić do swojego prawa szerzej zakrojone dochodzenie i egzekwowanie praw własności intelektualnej, niż jest to wymagane niniejszą Umową, pod warunkiem że takie dochodzenie i egzekwowanie nie narusza postanowień niniejszej Umowy. Każdej Stronie pozostawia się swobodę określenia właściwego sposobu wprowadzania w życie postanowień niniejszej Umowy w ramach własnego systemu prawnego i praktyki.
2. Żadne z postanowień niniejszej Umowy nie tworzy zobowiązania co do rozdziału środków pomiędzy dochodzenie i egzekwowanie praw własności intelektualnej a egzekwowanie prawa w ogóle.
3. Cele i zasady określone w części I porozumienia TRIPS, w szczególności w art. 7 i 8, mają zastosowanie odpowiednio do niniejszej Umowy.

Artykuł 3: Stosunek do norm dotyczących dostępności i zakresu praw własności intelektualnej

1. Niniejsza Umowa nie narusza przepisów prawa Stron dotyczących dostępności, nabywania, zakresu i utrzymywania w mocy praw własności intelektualnej.
2. Niniejsza Umowa nie tworzy obowiązku stosowania przez Stronę środków w przypadku, gdy dane prawo własności intelektualnej nie jest chronione na podstawie przepisów ustawowych i wykonawczych danej Strony.

Artykuł 4: Prywatność i ujawnianie informacji

1. Żadne z postanowień niniejszej Umowy nie nakłada na Stronę wymogu ujawniania:
 - a) informacji, których ujawnienie byłoby sprzeczne z jej prawem, w tym z przepisami chroniącymi prawo do prywatności, lub z umowami międzynarodowymi, których jest stroną;

- b) informacji poufnych, których ujawnienie utrudniłoby egzekwowanie prawa lub byłoby w inny sposób sprzeczne z interesem publicznym; lub
 - c) informacji poufnych, których ujawnienie naruszałoby zgodne z prawem interesy handlowe określonych przedsiębiorstw publicznych lub prywatnych.
2. W przypadku gdy Strona przekaze pisemne informacje na podstawie postanowień niniejszej Umowy, Strona otrzymująca te informacje, z zastrzeżeniem swojego prawa i praktyki, powstrzymuje się od ich ujawnienia bądź wykorzystania w celu innym niż ten, dla którego informacje te przekazano, z wyjątkiem sytuacji, gdy nastąpiło to za uprzednią zgodą Strony przekazującej informacje.

SEKCJA 2: DEFINICJE OGÓLNE

Artykuł 5: Definicje ogólne

Jeżeli nie określono inaczej, dla celów niniejszej Umowy:

- a) **ACTA** oznacza Umowę handlową dotyczącą zwalczania obrotu towarami podrobionymi;
- b) **Komitety** oznacza Komitety ds. ACTA ustanowiony w rozdziale V (Postanowienia instytucjonalne);
- c) **właściwe organy** obejmują odpowiednie organy sądowe, administracyjne lub organy ścigania zgodnie z prawodawstwem Strony;
- d) **towary oznaczone podrobionym znakiem towarowym** oznaczają towary, wraz z opakowaniem, opatrzone bez zezwolenia znakiem towarowym identycznym ze znakiem towarowym należycie zarejestrowanym dla takich towarów lub takim, którego istotne cechy nie odróżniają go od takiego znaku towarowego i który w związku z tym narusza prawa osoby będącej właścicielem przedmiotowego znaku zgodnie z prawodawstwem kraju, w którym wykorzystano procedury określone w rozdziale II (Ramy prawne dla dochodzenia i egzekwowania praw własności intelektualnej);
- e) **kraj** należy rozumieć tak samo jak określono w uwagach wyjaśniających Porozumienia ustanawiającego Światową Organizację Handlu;
- f) **tranzyt celny** oznacza procedurę celną, w ramach której towary są transportowane pod kontrolą organów celnych z jednego urzędu celnego do drugiego;
- g) **dni** oznaczają dni kalendarzowe;
- h) **własność intelektualna** odnosi się do wszystkich kategorii własności intelektualnej stanowiących przedmiot postanowień sekcji 1–7 części II porozumienia TRIPS;
- i) **towary w tranzycie** oznaczają towary objęte **tranzytem celnym** lub **przeladunkiem**;

- j) **osoba** oznacza osobę fizyczną lub prawną;
- k) **pirackie towary chronione prawem autorskim** oznaczają towary będące kopiami stworzonymi bez zgody posiadacza praw lub osoby przez niego należycie upoważnionej w kraju wytworzenia i które są wytworzone bezpośrednio lub pośrednio z przedmiotu, przy czym wytworzenie takiej kopii stanowiłoby naruszenie prawa autorskiego lub prawa pokrewnego zgodnie z prawodawstwem kraju, w którym wykorzystano procedury określone w rozdziale II (Ramy prawne dla dochodzenia i egzekwowania praw własności intelektualnej);
- l) **posiadacz praw** obejmuje federacje i stowarzyszenia posiadające zdolność prawną do dochodzenia praw do własności intelektualnej;
- m) **terytorium**, dla celów sekcji 3 (Środki stosowane przy kontroli granicznej) rozdziału II (Ramy prawne dla dochodzenia i egzekwowania praw własności intelektualnej), oznacza terytorium celne i wszystkie wolne obszary celne¹ Strony;
- n) **przeladunek** oznacza procedurę celną, w ramach której towary są przemieszczane pod kontrolą organów celnych ze środka transportu, z pomocą którego dokonano przywozu, do środka transportu w celu wywozu na terenie urzędu celnego będącego urzędem do celów zarówno przywozu, jak i wywozu;
- o) **porozumienie TRIPS** oznacza *Porozumienie w sprawie handlowych aspektów praw własności intelektualnej*, stanowiące załącznik 1C do Porozumienia WTO;
- p) **WTO** oznacza Światową Organizację Handlu; oraz
- q) **Porozumienie WTO** oznacza Porozumienie z Marrakeszu ustanawiające Światową Organizację Handlu, zawarte dnia 15 kwietnia 1994 r.

Rozdział II: Ramy prawne dla dochodzenia i egzekwowania praw własności intelektualnej

SEKCJA 1: ZOBOWIĄZANIA OGÓLNE

Artykuł 6: Zobowiązania ogólne w odniesieniu do dochodzenia i egzekwowania praw

1. Każda Strona zapewnia w swoich ustawodawstwach dostępność procedur dochodzenia i egzekwowania, tak aby umożliwić skuteczne działania przeciwko naruszaniu praw własności intelektualnej objętych niniejszą Umową, w tym dostępność środków doraźnych zapobiegających naruszeniom i środków odstrasżających od dalszych naruszeń. Procedury są

¹ Dla większej pewności Strony uznają, że **wolny obszar celny** oznacza część terytorium Strony, na której wszelkie wprowadzane towary są ogólnie postrzegane jako znajdujące się poza terytorium celnym w odniesieniu do należności celnych przywozowych i podatków.

stosowane w taki sposób, aby uniknąć tworzenia barier dla handlu prowadzonego zgodnie z prawem oraz aby zapewnić zabezpieczenie przed nadużywaniem tych procedur.

2. Procedury przyjęte, utrzymane w mocy lub stosowane w celu wprowadzenia w życie postanowień niniejszego rozdziału są uczciwe i sprawiedliwe oraz zapewniają odpowiednią ochronę praw wszystkich uczestników podlegających takim procedurom. Procedury te nie mogą być niepotrzebnie skomplikowane ani kosztowne, nakładać nierozsądnych terminów ani powodować nieuzasadnionych opóźnień.
3. Przy wprowadzaniu w życie postanowień niniejszego rozdziału każda Strona uwzględnia potrzebę zachowania proporcji między wagą naruszenia, interesami stron trzecich i mającymi zastosowanie środkami, środkami zaradczymi i karami.
4. Żadne postanowienie niniejszego rozdziału nie może być interpretowane w taki sposób, by nakładało na Stronę wymóg nałożenia na swoich urzędników odpowiedzialności za działania podjęte w związku z wypełnianiem ich urzędowych obowiązków.

SEKCJA 2: DOCHODZENIE I EGZEKWOWANIE PRAW W POSTĘPOWANIU CYWILNYM²

Artykuł 7: Dostępność procedur cywilnych

1. Każda Strona zapewnia posiadaczom praw dostęp do cywilnych procedur sądowych dotyczących dochodzenia i egzekwowania wszystkich praw własności intelektualnej określonych w niniejszej sekcji.
2. W zakresie, w jakim środki prawa cywilnego mogą być stosowane jako rezultat procedur administracyjnych dotyczących istoty sprawy, każda Strona zapewnia zgodność tych procedur z zasadami odpowiadającymi co do swej istoty tym, jakie są ustanowione w niniejszej sekcji.

Artykuł 8: Nakazy

1. Każda Strona zapewnia swoim organom sądowym prawo, w cywilnych procedurach sądowych dotyczących dochodzenia i egzekwowania praw własności intelektualnej, do wydania stronie postępowania nakazu powstrzymania się od naruszenia oraz między innymi do wydania nakazu tejże stronie lub w stosownych przypadkach stronie trzeciej, nad którą odnośny organ sądowy sprawuje jurysdykcję, w celu uniemożliwienia wprowadzenia do obrotu handlowego towarów, które naruszają prawa własności intelektualnej.
2. Niezależnie od innych postanowień niniejszej sekcji Strona może ograniczyć środki zaradcze stosowane przeciw używaniu przez rządy lub osoby trzecie upoważnione przez rząd, bez zgody posiadacza praw, do wypłaty wynagrodzenia, pod warunkiem że Strony przestrzegają postanowień części II porozumienia TRIPS w sposób wyraźny regulujących takie używanie. W innych przypadkach zastosowanie mają środki zaradcze przewidziane w niniejszej sekcji

² Strona może wyłączyć z zakresu niniejszej sekcji patenty i ochronę informacji nieujawnionych.

lub też, jeżeli środki takie są niezgodne z prawem Strony, wydawane są deklaratoryjne orzeczenia sądowe oraz przyznawane jest stosowne odszkodowanie.

Artykuł 9: Odszkodowania

1. Każda Strona zapewnia swoim organom sądowym, w cywilnych procedurach sądowych dotyczących dochodzenia i egzekwowania praw własności intelektualnej, prawo do nakazania sprawcy naruszenia, który wiedział lub miał wystarczające podstawy, by wiedzieć, że zajmuje się działalnością stanowiącą naruszenie, aby zapłacił posiadaczowi praw odszkodowanie odpowiednie dla zadośćuczynienia za szkodę, jakiej posiadacz praw doznał w wyniku naruszenia. Określając kwotę odszkodowania za naruszenie praw własności intelektualnej, organy sądowe Strony mają prawo wziąć pod uwagę między innymi przedstawione przez posiadacza rozsądne obliczenie wartości, które może obejmować utracone zyski, wartość towarów lub usług, których dotyczy naruszenie, wycenionych zgodnie z ceną rynkową lub sugerowaną ceną detaliczną.
2. Przynajmniej w przypadkach naruszeń praw autorskich lub pokrewnych oraz podrabiania znaku towarowego każda Strona zapewnia swoim organom sądowym, w cywilnych procedurach sądowych, prawo do nakazania sprawcy naruszenia, by wypłacił posiadaczowi praw swoje zyski, które osiągnął w wyniku naruszenia. Strona może domniemywać, że zyski te stanowią kwotę odszkodowania, o której mowa w ust. 1.
3. Przynajmniej w odniesieniu do naruszenia prawa autorskiego lub praw pokrewnych chroniących dzieła, nagrania dźwiękowe i wykonania, a także w przypadku podrabiania znaków towarowych, każda Strona ustanawia lub utrzymuje w mocy system przewidujący co najmniej jeden z następujących elementów:
 - a) z góry ustalone odszkodowanie; lub
 - b) założenia³ w celu ustalenia kwoty odszkodowania wystarczającej do zadośćuczynienia posiadaczowi praw za szkodę spowodowaną naruszeniem; lub
 - c) dodatkowe odszkodowanie, przynajmniej w odniesieniu do prawa autorskiego.
4. W sytuacji gdy Strona zapewnia środek zaradczy, o którym mowa w ust. 3 lit. a), lub założenia, o których mowa w ust. 3 lit. b), Strona ta zapewnia swoim organom sądowym albo posiadaczowi praw prawo do wyboru takiego środka lub takich założeń jako alternatywy wobec środków, o których mowa w ust. 1 i 2.
5. Każda Strona zapewnia swoim organom sądowym prawo do nakazania, w stosownych przypadkach, na zakończenie cywilnych procedur sądowych dotyczących naruszenia co najmniej prawa autorskiego lub praw pokrewnych, lub znaków towarowych, by strona

³ Założenia, o których mowa w ust. 3 lit. b), mogą obejmować założenie, że kwotę odszkodowania stanowi: (i) ilość towarów stanowiących naruszenie przedmiotowych praw własności intelektualnej w rzeczywistości przypisanych osobom trzecim, pomnożona przez kwotę zysku na jednostkę towarów, które byłyby sprzedane przez posiadacza praw gdyby nie doszło do naruszenia; lub (ii) stosowna opłata licencyjna; lub (iii) kwota ryczałtowa ustalona w oparciu o takie elementy jak co najmniej kwota opłat licencyjnych lub honorariów, które byłyby należne, gdyby sprawca naruszenia poprosił o zezwolenie w związku z przedmiotowym prawem własności intelektualnej.

przegrywająca wypłaciła stronie wygrywającej kwotę kosztów lub opłat sądowych oraz stosownych honorariów adwokackich, lub wszelkich innych wydatków przewidzianych w prawodawstwie danej Strony.

Artykuł 10: Inne środki zaradcze

1. Przynajmniej w odniesieniu do pirackich towarów chronionych prawem autorskim i towarów oznaczonych podrobionym znakiem towarowym każda Strona zapewnia swoim organom sądowym, w cywilnych procedurach sądowych, na wniosek posiadacza praw, prawo do nakazania zniszczenia towarów stanowiących naruszenie, poza wyjątkowymi okolicznościami, bez jakiegokolwiek odszkodowania.
2. Ponadto każda Strona zapewnia swoim organom sądowym prawo do nakazania, aby materiały i narzędzia, których głównym przeznaczeniem było wytwarzanie lub tworzenie towarów stanowiących naruszenie, zostały niezwłocznie i bez jakiegokolwiek odszkodowania zniszczone lub usunięte z obrotu handlowego w sposób, który zminimalizuje ryzyko dalszych naruszeń.
3. Strona może zapewnić stosowanie środków zaradczych opisanych w niniejszym artykule na koszt sprawcy naruszenia.

Artykuł 11: Informacje o naruszeniu

Bez uszczerbku dla prawodawstwa Strony dotyczącego przywilejów, ochrony poufności źródeł informacji lub przetwarzania danych osobowych, każda Strona zapewnia swoim organom sądowym, w cywilnych procedurach sądowych dotyczących dochodzenia i egzekwowania praw własności intelektualnej, prawo do nakazania sprawcy naruszenia lub domniemanemu sprawcy naruszenia, na uzasadniony wniosek posiadacza praw, by przekazał posiadaczowi praw lub organom sądowym, przynajmniej dla celów zgromadzenia dowodów, stosowne informacje, zgodnie z obowiązującymi przepisami ustawodawczymi i wykonawczymi, będące w posiadaniu lub pod kontrolą sprawcy naruszenia lub domniemanego sprawcy naruszenia. Informacje takie mogą obejmować informacje dotyczące dowolnej osoby zaangażowanej w jakikolwiek aspekt naruszenia lub domniemanego naruszenia oraz dotyczące środków produkcji lub kanałów dystrybucji towarów lub usług stanowiących naruszenie lub domniemane naruszenie, w tym informacje umożliwiające identyfikację osób trzecich, co do których istnieje domniemanie, że są zaangażowane w produkcję i dystrybucję takich towarów lub usług oraz na identyfikację kanałów dystrybucji tych towarów lub usług.

Artykuł 12: Środki tymczasowe

1. Każda Strona zapewnia swoim organom sądowym prawo do zastosowania szybkich i skutecznych środków tymczasowych:
 - a) przeciwko stronie lub w stosownych przypadkach stronie trzeciej, nad którą odnośny organ sądowy sprawuje jurysdykcję, w celu uniemożliwienia naruszenia jakiegokolwiek prawa własności intelektualnej oraz w szczególności w celu uniemożliwienia wprowadzenia do obrotu handlowego towarów, których dotyczy naruszenie prawa własności intelektualnej;

- b) dla zabezpieczenia odpowiednich dowodów w związku z domniemanym naruszeniem.
2. Każda Strona zapewnia swoim organom sądowym prawo do zastosowania środków tymczasowych bez wysłuchania drugiej strony, w stosownych przypadkach, w szczególności, gdy jakakolwiek zwłoka może spowodować dla posiadacza praw szkodę nie do naprawienia lub gdy istnieje wyraźne ryzyko, że dowody zostaną zniszczone. W przypadku postępowania prowadzonego bez wysłuchania drugiej strony każda Strona zapewnia swoim organom sądowym prawo do podejmowania natychmiastowego działania w odpowiedzi na wniosek o zastosowanie środków tymczasowych i do bezzwłocznego podejmowania decyzji.
 3. Przynajmniej w przypadkach naruszeń praw autorskich lub pokrewnych oraz podrabiania znaku towarowego każda Strona zapewnia swoim organom sądowym, w cywilnych procedurach sądowych, prawo do nakazania konfiskaty lub innego rodzaju przejścia kontroli nad podejrzanymi towarami oraz nad materiałami i narzędziami związanymi z naruszeniem oraz, przynajmniej w przypadku podrabiania znaków handlowych, nad dowodami w postaci dokumentów, oryginałów lub kopii, związanymi z naruszeniem.
 4. Każda Strona zapewnia swoim organom prawo do wymagania od wnioskodawcy, w związku ze środkami tymczasowymi, aby dostarczył każdy możliwy do pozyskania dowód, by wspomniane organy mogły przekonać się w wystarczającym stopniu, że prawo wnioskodawcy zostało naruszone lub że naruszenie takie zagraża, a także, aby wniósł kaucję lub dokonał innego równoważnego zabezpieczenia wystarczającego dla ochrony pozwanego i zapobieżenia nadużyciu. Taka kaucja lub równoważne zabezpieczenie nie mogą nadmiernie zniechęcać do korzystania z procedur dotyczących takich środków tymczasowych.
 5. Jeżeli środki tymczasowe zostaną uchylone lub wygasną na skutek działania lub zaniedbania wnioskodawcy, lub gdy następnie ustalono, że nie miało miejsca naruszenie prawa własności intelektualnej, organy sądowe mają prawo nakazać wnioskodawcy, na wniosek pozwanego, aby zapłacił pozwanemu odpowiednie odszkodowanie z tytułu wszelkich szkód spowodowanych przez te środki.

SEKCJA 3: ŚRODKI STOSOWANE PRZY KONTROLI GRANICZNEJ^{4,5}

Artykuł 13: Zakres środków stosowanych przy kontroli granicznej⁶

Zapewniając skuteczne dochodzenie i egzekwowanie praw własności intelektualnej w sytuacjach transgranicznych, w stosownych przypadkach oraz zgodnie z krajowym systemem ochrony praw własności intelektualnej, a także bez uszczerbku dla wymogów ustanowionych w porozumieniu TRIPS, Strona nie powinna wprowadzać nieuzasadnionego rozróżnienia między prawami własności intelektualnej oraz powinna unikać tworzenia barier dla handlu prowadzonego zgodnie z prawem.

⁴ Jeżeli Strona zniosła praktycznie całą kontrolę przepływu towarów przez jej granicę z inną Stroną, z którą tworzy część unii celnej, nie będzie miała obowiązku stosowania postanowień niniejszej sekcji na tej granicy.

⁵ Oczywistym jest, że nie ma obowiązku stosowania procedur określonych w niniejszej sekcji do towarów wprowadzonych do obrotu w innym kraju przez posiadacza praw lub za jego zgodą.

⁶ Strony uzgadniają, że patenty i ochrona informacji nieujawnionych nie wchodzą w zakres niniejszej sekcji.

Artykuł 14: Małe przesyłki i bagaż osobisty

1. Każda Strona włącza w zakres stosowania niniejszej sekcji towary o charakterze handlowym wysyłane w małych paczkach.
2. Strona może wyłączyć z zakresu stosowania niniejszej sekcji małe ilości towarów o charakterze niehandlowym znajdujące się w bagażu osobistym podróżnego.

Artykuł 15: Przekazywanie informacji przez posiadacza praw

Każda Strona zezwala swoim właściwym organom na wezwanie posiadacza praw do przekazania stosownych informacji w celu pomocy tym organom we wprowadzeniu środków stosowanych przy kontroli granicznej, o których mowa w niniejszej sekcji. Strona może również zezwolić posiadaczowi praw na przekazanie stosownych informacji właściwym organom Strony.

Artykuł 16: Środki stosowane przy kontroli granicznej

1. Każda Strona przyjmuje lub utrzymuje w mocy procedury w odniesieniu do wysyłek przywozowych i wywozowych, w ramach których:
 - a) organy celne Strony mogą z własnej inicjatywy podejmować działania w celu wstrzymania zwolnienia podejrzanych towarów; oraz
 - b) w stosownych przypadkach posiadacz praw może zwrócić się do właściwych organów o wstrzymanie zwolnienia podejrzanych towarów.
2. W odniesieniu do podejrzanych towarów w tranzycie lub w innych sytuacjach, gdy towary znajdują się pod kontrolą organów celnych, Strona może przyjąć lub utrzymać w mocy procedury, w ramach których:
 - a) jej organy celne mogą z własnej inicjatywy podejmować działanie w celu wstrzymania zwolnienia podejrzanych towarów lub w celu ich zatrzymania; oraz
 - b) w stosownych przypadkach posiadacz praw może zwrócić się do właściwych organów Strony o wstrzymanie zwolnienia lub o zatrzymanie podejrzanych towarów.

Artykuł 17: Wniosek składany przez posiadacza praw

1. Każda Strona zapewnia swoim właściwym organom prawo do wymagania od posiadacza praw, który wnosi o zastosowanie procedur opisanych w art. 16 (Środki stosowane przy kontroli granicznej) ust. 1 lit. b) i ust. 2 lit. b), by przedstawił odpowiednie dowody, tak aby właściwe organy mogły stwierdzić, że według prawa Strony zapewniającej procedury na pierwszy rzut oka doszło do naruszenia prawa własności intelektualnej tego posiadacza, oraz by przekazał wystarczające informacje, co do których można w uzasadniony sposób przypuszczać, że znajdują się w jego posiadaniu, dzięki którym podejrzane towary mogą być odpowiednio zidentyfikowane przez właściwe organy. Wymóg dostarczenia wystarczających

informacji nie może nadmiernie zniechęcać do korzystania z procedur opisanych w art. 16 (Środki stosowane przy kontroli granicznej) ust. 1 lit. b) i ust. 2 lit. b).

2. Każda Strona przewiduje możliwość składania wniosków o wstrzymanie zwolnienia lub o zatrzymanie jakichkolwiek podejrzanych towarów⁷ znajdujących się pod kontrolą organów celnych na terytorium Strony. Strona może przewidzieć możliwość składania takich wniosków w odniesieniu do wielu wysyłek. Strona może postanowić, że na wniosek posiadacza praw wniosek o wstrzymanie zwolnienia lub o zatrzymanie podejrzanych towarów może mieć zastosowanie do wybranych punktów wprowadzenia i wyjścia pod kontrolą organów celnych.
3. Każda Strona dopilnowuje, by jej właściwe organy w rozsądnym terminie informowały wnioskodawcę, czy przyjęły wniosek. W przypadku gdy właściwe organy Strony przyjęły wniosek, informują również wnioskodawcę o okresie ważności wniosku.
4. Strona może zapewnić swoim właściwym organom – w przypadku gdy wnioskodawca nadużył procedur opisanych w art. 16 (Środki stosowane przy kontroli granicznej) ust. 1 lit. b) i ust. 2 lit. b) lub gdy istnieje uzasadniony powód – prawo do odrzucenia, zawieszenia lub unieważnienia wniosku.

Artykuł 18: Kaucja lub równoważne zabezpieczenie

Każda Strona zapewnia swoim właściwym organom prawo do wymagania od posiadacza praw, który wnosi o zastosowanie procedur opisanych w art. 16 (Środki stosowane przy kontroli granicznej) ust. 1 lit. b) i ust. 2 lit. b), by wniósł możliwą do uiszczenia kaucję lub dokonał innego równoważnego zabezpieczenia wystarczającego dla ochrony pozwanego i właściwych organów oraz zapobieżenia nadużyciu. Każda Strona dopilnowuje, by taka kaucja lub równoważne zabezpieczenie nie zniechęcały nadmiernie do korzystania z takich procedur. Strona może postanowić, że taka kaucja może przyjąć formę gwarancji stwierdzającej, że jeśli właściwe organy ustalą, iż towary nie stanowią naruszenia, pozwany nie poniesie żadnej straty ani szkody wynikającej z jakiegokolwiek wstrzymania zwolnienia towarów lub ich zatrzymania. Strona może, jedynie w wyjątkowych okolicznościach lub na podstawie orzeczenia sądowego, pozwolić pozwanemu na wejście w posiadanie podejrzanych towarów w zamian za wydanie gwarancji lub wniesienie innego zabezpieczenia.

Artykuł 19: Ustalenie naruszenia

Każda Strona przyjmuje lub utrzymuje w mocy procedury, w ramach których jej właściwe organy mogą stwierdzić w rozsądnym terminie po wszczęciu procedur opisanych w art. 16 (Środki stosowane przy kontroli granicznej), czy podejrzane towary naruszają prawo własności intelektualnej.

⁷ Wymóg zapewnienia możliwości składania takich wniosków obowiązuje z zastrzeżeniem zobowiązań do zapewnienia procedur, o których mowa w art. 16 (Środki stosowane przy kontroli granicznej) ust. 1 lit. b) i ust. 2 lit. b).

Artykuł 20: Środki zaradcze

1. Każda Strona zapewnia swoim właściwym organom prawo do nakazania zniszczenia towarów w wyniku ustalenia, o którym mowa w art. 19 (Ustalenie naruszenia), że towary te stanowią naruszenie. W przypadkach, w których towary takie nie zostaną zniszczone, każda Strona zapewnia, poza wyjątkowymi okolicznościami, usunięcie takich towarów z obrotu handlowego, tak aby posiadacz praw uniknął jakiegokolwiek szkody.
2. W stosunku do towarów oznaczonych podrobionym znakiem towarowym zwykle usunięcie znaku towarowego umieszczonego na nich bezprawnie nie będzie, poza wyjątkowymi przypadkami, wystarczające do tego, aby zezwolić na dopuszczenie takich towarów do obrotu handlowego.
3. Strona może zapewnić swoim właściwym organom prawo do nałożenia kar administracyjnych w wyniku ustalenia, o którym mowa w art. 19 (Ustalenie naruszenia), tj. że towary te stanowią naruszenie.

Artykuł 21: Opłaty

Każda Strona postanawia, że żadna opłata za wnioski, przechowywanie lub zniszczenie, którą ustalą właściwe organy Strony w związku z procedurami opisanymi w niniejszej sekcji, nie może zostać wykorzystana do nadmiernego zniechęcenia do korzystania z takich procedur.

Artykuł 22: Ujawnianie informacji

Bez uszczerbku dla prawodawstwa Strony dotyczącego prywatności lub poufności informacji:

- a) Strona może upoważnić swoje właściwe organy do udzielenia posiadaczowi praw informacji dotyczących określonych wysyłek towarów, w tym opisu i ilości towarów, aby pomóc w wykryciu towarów stanowiących naruszenie;
- b) Strona może upoważnić swoje właściwe organy do udzielenia posiadaczowi praw informacji dotyczących towarów, w tym między innymi opisu i ilości towarów, nazwy i adresu nadawcy, importera, eksportera, lub odbiorcy, a także, jeśli jest znany, kraju pochodzenia towarów oraz nazwy i adresu producenta towarów, aby pomóc w ustaleniu, o którym mowa w art. 19 (Ustalenie naruszenia);
- c) jeżeli Strona nie udzieliła swoim właściwym organom upoważnienia, o którym mowa w lit. b), przynajmniej w przypadku towarów przywożonych, kiedy właściwe organy Strony skonfiskowały podejrzone towary, lub w innym przypadku dokonały ustalenia, o którym mowa w art. 19 (Ustalenie naruszenia), że towary powodują naruszenie, Strona upoważnia swoje właściwe organy do udzielenia posiadaczowi praw, w terminie trzydziestu dni od dokonania konfiskaty lub ustalenia⁸, informacji dotyczących tych towarów, w tym między innymi opisu i ilości towarów, nazwy i adresu nadawcy,

⁸ Dla celów niniejszego artykułu **dni** oznaczają dni robocze:

importera, eksportera, lub odbiorcy, a także, jeśli jest znany, kraju pochodzenia towarów oraz nazwy i adresu producenta towarów.

SEKCJA 4: DOCHODZENIE I EGZEKWOWANIE PRAW W POSTĘPOWANIU KARNYM

Artykuł 23: Przestępstwa

1. Każda Strona ustanawia procedury karne i kary, które są stosowane przynajmniej w przypadkach umyślnego podrabiania znaku towarowego lub piractwa praw autorskich lub pokrewnych na skalę handlową⁹. Dla celów niniejszej sekcji działania na skalę handlową obejmują przynajmniej działania prowadzone jako działalność handlowa w celu osiągnięcia bezpośredniej lub pośredniej korzyści ekonomicznej lub handlowej.
2. Każda Strona ustanawia procedury karne i kary, które będą stosowane w przypadkach umyślnego przywozu¹⁰ i użytku krajowego, w obrocie handlowym i na skalę handlową, etykiet i opakowań¹¹:
 - a) które zostały opatrzone bez zezwolenia znakiem towarowym identycznym ze znakiem towarowym zarejestrowanym na jej terytorium lub niedającym się od niego odróżnić; oraz
 - b) które są przeznaczone do użytku w obrocie handlowym towarami lub w związku z usługami, które są identyczne z towarami lub usługami, dla których taki znak towarowy został zarejestrowany.
3. Strona może ustanowić procedury karne i kary w stosownych przypadkach za nieupoważnione kopiowanie dzieł kinematograficznych podczas seansu filmowego w obiekcie wyświetlającym filmy ogólnie otwartym dla publiczności.
4. W odniesieniu do przestępstw określonych w niniejszym artykule, w odniesieniu do których Strona ustanawia procedury karne i kary, Strona ta zapewnia w swoim prawodawstwie odpowiedzialność karną za pomocnictwo.
5. Każda Strona przyjmuje niezbędne, zgodne z jej zasadami prawnymi środki w celu ustanowienia odpowiedzialności, która może być odpowiedzialnością karną, osób prawnych za przestępstwa określone w niniejszym artykule, dla których Strona ustanawia procedury

⁹ Każda Strona traktuje umyślny przywóz lub wywóz towarów oznaczonych podrobionym znakiem towarowym lub pirackich towarów chronionych prawem autorskim na skalę handlową jako bezprawną działalność podlegającą sankcjom karnym na podstawie niniejszego artykułu. Strona może wywiązać się ze swojego zobowiązania w odniesieniu do przywozu lub wywozu towarów oznaczonych podrobionym znakiem towarowym lub pirackich towarów chronionych prawem autorskim przez uznanie dystrybucji, sprzedaży lub oferowania do sprzedaży takich towarów na skalę handlową za bezprawną działalność podlegającą sankcjom karnym.

¹⁰ Strona może wywiązać się ze swojego zobowiązania w odniesieniu do przywozu etykiet i opakowań przez środki dotyczące dystrybucji.

¹¹ Strona może wywiązać się ze swoich zobowiązań na podstawie niniejszego ustępu, zapewniając stosowanie procedur karnych i kar w przypadkach usiłowania popełnienia przestępstwa związanego ze znakiem towarowym.

karne i kary. Taka odpowiedzialność pozostaje bez uszczerbku dla odpowiedzialności karnej osób fizycznych, które dopuściły się przestępstwa.

Artykuł 24: Kary

Za przestępstwa określone w art. 23 (Przestępstwa) ust. 1, 2 i 4 każda Strona zapewnia kary, które obejmują pozbawienie wolności oraz kary pieniężne¹² w wysokości wystarczającej do odstraszenia od popełnienia naruszenia w przyszłości, zgodnie z wymiarem kar stosowanych za przestępstwa o odpowiadającym ciężarze.

Artykuł 25: Konfiskata, przepadek i zniszczenie

1. W odniesieniu do przestępstw, o których mowa w art. 23 (Przestępstwa) ust. 1, 2, 3 i 4, dla których Strona ustanawia procedury karne i kary, Strona ta zapewnia swoim właściwym organom prawo do wydania nakazu konfiskaty towarów, co do których istnieje podejrzenie, że są towarami oznaczonymi podrobionym znakiem towarowym lub pirackimi towarami chronionymi prawem autorskim, wszelkich związanych z nimi materiałów i narzędzi wykorzystywanych do popełnienia domniemanego przestępstwa, dokumentacji odnoszącej się do domniemanego przestępstwa oraz majątku pochodzącego z domniemanej działalności naruszającej prawo lub uzyskanego pośrednio lub bezpośrednio w jej wyniku.
2. Jeśli Strona wymaga identyfikacji artykułów podlegających konfiskacie przed wydaniem nakazu, o którym mowa w ustępie 1, Strona ta nie wymaga opisu artykułów, który byłby bardziej szczegółowy niż niezbędny do ich identyfikacji w celu konfiskaty.
3. W odniesieniu do przestępstw, o których mowa w art. 23 (Przestępstwa) ust. 1, 2, 3 i 4, dla których Strona ustanawia procedury karne i kary, Strona ta zapewnia swoim właściwym organom prawo do wydania orzeczenia przepadku lub nakazu zniszczenia wszystkich towarów oznaczonych podrobionym znakiem towarowym lub pirackich towarów chronionych prawem autorskim. W przypadkach, w których towary oznaczone podrobionym znakiem towarowym lub pirackie towary chronione prawem autorskim nie zostaną zniszczone, właściwe organy zapewniają, poza wyjątkowymi okolicznościami, usunięcie takich towarów z obrotu handlowego w taki sposób, aby uniknąć wyrządzenia jakiegokolwiek szkody posiadaczowi praw. Każda Strona dopilnowuje, aby przepadek lub zniszczenie takich towarów odbyło się bez jakiegokolwiek rekompensaty na rzecz sprawcy naruszenia.
4. W odniesieniu do przestępstw, o których mowa w art. 23 (Przestępstwa) ust. 1, 2, 3 i 4, dla których Strona ustanawia procedury karne i kary, Strona ta zapewnia swoim właściwym organom prawo do wydania orzeczenia przepadku lub nakazu zniszczenia materiałów i narzędzi wykorzystywanych głównie do wytwarzania towarów oznaczonych podrobionym znakiem towarowym lub pirackich towarów chronionych prawem autorskim oraz, przynajmniej w przypadku poważnych przestępstw, majątku pochodzącego z działalności naruszającej prawo lub uzyskanego pośrednio lub bezpośrednio w jej wyniku. Każda Strona dopilnowuje, aby przepadek lub zniszczenie takich materiałów, narzędzi lub majątku odbyło się bez jakiegokolwiek rekompensaty na rzecz sprawcy naruszenia.

¹² Oczywiście jest, że Strona nie ma obowiązku zapewnienia równoległe możliwości uwięzienia i kar pieniężnych.

5. W odniesieniu do przestępstw określonych w art. 23 (Przestępstwa) ust. 1, 2, 3 i 4, dla których Strona ustanawia procedury karne i kary, Strona ta może zapewnić swoim właściwym organom sądowym prawo do wydania nakazu:
- a) konfiskaty majątku, którego wartość odpowiada wartości majątku pochodzącego z domniemanej działalności naruszającej prawo lub uzyskanego pośrednio lub bezpośrednio w jej wyniku; oraz
 - b) przepadku majątku, którego wartość odpowiada wartości majątku pochodzącego z działalności naruszającej prawo lub uzyskanego pośrednio lub bezpośrednio w jej wyniku.

Artykuł 26: Dochodzenie i egzekwowanie praw w postępowaniu karnym z urzędu

Każda Strona zapewnia swoim właściwym organom, w stosownych przypadkach, możliwość działania z własnej inicjatywy, by rozpocząć dochodzenie lub działanie prawne w odniesieniu do przestępstw określonych w art. 23 (Przestępstwa) ust. 1, 2, 3 i 4, dla których Strona ustanawia procedury karne i kary.

SEKCJA 5: DOCHODZENIE I EGZEKWOWANIE PRAW WŁASNOŚCI INTELEKTUALNEJ W ŚRODOWISKU CYFROWYM

Artykuł 27: Dochodzenie i egzekwowanie w środowisku cyfrowym

1. Każda Strona zapewnia w swoim prawodawstwie, w stopniu określonym w sekcjach 2 (Dochodzenie i egzekwowanie praw w postępowaniu cywilnym) i 4 (Dochodzenie i egzekwowanie praw w postępowaniu karnym) dostępność procedur dochodzenia i egzekwowania, tak aby umożliwić skuteczne działania przeciwko naruszaniu praw własności intelektualnej, które odbywa się w środowisku cyfrowym, w tym doraźne środki zapobiegające naruszeniom i środki odstrasżające od dalszych naruszeń.
2. W odniesieniu do ust. 1 procedury dochodzenia i egzekwowania każdej Strony stosuje się do naruszenia prawa autorskiego lub praw pokrewnych za pośrednictwem sieci cyfrowych, które może obejmować bezprawne wykorzystanie środków powszechnego rozpowszechniania w celu dokonania naruszenia. Procedury są stosowane w sposób, który pozwala uniknąć tworzenia barier dla zgodnej z prawem działalności, w tym handlu elektronicznego, oraz, zgodnie z prawodawstwem Strony, zachowuje podstawowe zasady, takie jak wolność słowa, sprawiedliwy proces i prywatność¹³.
3. Każda Strona dąży do wspierania wspólnych wysiłków przedsiębiorców na rzecz skutecznego zwalczania naruszeń praw związanych ze znakami towarowymi, praw autorskich lub pokrewnych, przy jednoczesnym zachowaniu zgodnej z prawem konkurencji oraz, zgodnie z

¹³ Na przykład, bez uszczerbku dla prawodawstwa Strony, przyjęcie lub utrzymanie systemu przewidującego ograniczenie odpowiedzialności dostawców usług internetowych lub środków zaradczych skierowanych przeciwko nim przy jednoczesnym zachowaniu uzasadnionych interesów podmiotu prawa autorskiego.

prawodawstwem Strony, podstawowych zasad, takich jak wolność słowa, sprawiedliwy proces i prywatność.

4. Strona może, zgodnie ze swoimi przepisami ustawodawczymi i wykonawczymi, zapewnić swoim właściwym organom prawo do wydania dostawcy usług internetowych nakazu niezwłocznego ujawnienia posiadaczowi praw informacji wystarczających do zidentyfikowania abonenta, którego konto zostało użyte do domniemanego naruszenia, jeśli ten posiadacz praw złożył wystarczające pod względem prawnym roszczenie dotyczące naruszenia praw związanych ze znakami towarowymi, praw autorskich lub pokrewnych i informacje te mają służyć do celów ochrony lub dochodzenia i egzekwowania tych praw. Procedury są stosowane w sposób, który pozwala uniknąć tworzenia barier dla zgodnej z prawem działalności, w tym handlu elektronicznego, oraz, zgodnie z prawodawstwem Strony, zachowuje podstawowe zasady, takie jak wolność słowa, sprawiedliwy proces i prywatność.
5. Każda Strona zapewnia właściwą ochronę prawną oraz skuteczne środki ochrony prawnej przeciwko obchodzeniu skutecznych środków technicznych¹⁴ stosowanych przez autorów, wykonawców lub producentów nagrań w związku z wykonywaniem swoich praw, które ograniczają podejmowanie wobec ich dzieł, występów i nagrań działań, na które autorzy, wykonawcy lub producenci tych nagrań nie udzielili zezwolenia lub które nie są prawnie dozwolone.
6. Aby zapewnić właściwą ochronę prawną oraz skuteczne środki ochrony prawnej, o których mowa w ust. 5, każda ze Stron zapewnia właściwą ochronę prawną co najmniej w odniesieniu do:
 - a) w stopniu określonym swoim prawodawstwem:
 - (i) nieupoważnionego obchodzenia skutecznego środka technicznego dokonanego świadomie lub z dużym prawdopodobieństwem świadomie; oraz
 - (ii) oferowania do publicznej sprzedaży urządzenia lub produktu, włącznie z programami komputerowymi, lub usługi jako metody obchodzenia skutecznego środka technicznego; oraz
 - b) produkcji, przywozu lub rozpowszechniania urządzeń lub produktów, włącznie z programami komputerowymi, lub świadczenia usług, które:
 - (i) są głównie zaprojektowane lub wyprodukowane w celu obchodzenia skutecznego środka technicznego; lub

¹⁴ Dla celów niniejszego artykułu **środki techniczne** oznaczają wszelkiego rodzaju technologie, urządzenia lub części składowe, które, przy normalnym funkcjonowaniu, są przeznaczone do powstrzymania lub ograniczenia wobec dzieł, występów i nagrań działań, na które autorzy, wykonawcy lub producenci nagrań nie udzielili zezwolenia, zgodnie z prawodawstwem Strony. Bez uszczerbku dla zakresu praw autorskich lub pokrewnych określonego prawodawstwem Strony środki techniczne uznaje się za skuteczne, gdy używanie chronionych dzieł, występów i nagrań jest kontrolowane przez autorów, wykonawców lub producentów nagrań dzięki stosowaniu odpowiedniego procesu kontroli dostępu lub ochrony dostępu, takiego jak szyfrowanie lub kodowanie, lub mechanizm kontroli kopiowania, który spełnia cel ochronny.

- (ii) mają jedynie ograniczony cel handlowy inny niż obchodzenie skutecznego środka technicznego¹⁵.
7. W celu ochrony podanych w formie elektronicznej informacji o zarządzaniu prawami¹⁶ każda ze Stron zapewnia odpowiednią ochronę prawną oraz skuteczne środki ochrony prawnej przeciwko każdemu, kto świadomie i bez zezwolenia dopuszcza się jednego z następujących czynów, wiedząc lub – gdy chodzi o środki cywilnoprawne – mając uzasadnione podstawy, by wiedzieć, że czyn ten spowoduje, umożliwi, ułatwi lub ukryje naruszenie jakichkolwiek praw autorskich lub pokrewnych:
- a) usuwania lub zmiany jakichkolwiek podanych w formie elektronicznej informacji o zarządzaniu prawami;
 - b) rozpowszechniania, przywozu w celu rozpowszechniania, nadawania, komunikowania lub publicznego udostępniania artystycznych dzieł, wykonań lub nagrań ze świadomością, że podane w formie elektronicznej informacje o zarządzaniu prawami zostały usunięte lub zmienione bez zezwolenia.
8. Przy zapewnianiu właściwej ochrony prawnej oraz skutecznych środków prawnych zgodnie z postanowieniami ust. 5 i 7 Strona może przyjąć lub utrzymać stosowne ograniczenia lub wyłączenia środków wdrażających postanowienia ust. 5, 6 i 7. Obowiązki określone w ust. 5, 6 i 7 nie naruszają przepisów prawa Strony dotyczących praw, ograniczeń, wyłączeń lub środków obrony przed naruszeniem prawa autorskiego lub praw pokrewnych.

Rozdział III: Praktyki w zakresie dochodzenia i egzekwowania

Artykuł 28: Wiedza fachowa, informacje i koordynacja krajowa w dziedzinie dochodzenia i egzekwowania

1. Każda Strona wspiera rozwój specjalistycznej wiedzy fachowej w ramach swoich właściwych organów odpowiedzialnych za dochodzenie i egzekwowanie praw własności intelektualnej.
2. Każda Strona wspiera gromadzenie i analizę danych statystycznych i innych stosownych informacji dotyczących naruszeń praw własności intelektualnej oraz gromadzenie informacji na temat najlepszych praktyk zapobiegania naruszeniom i zwalczania ich.

¹⁵ Przy wprowadzaniu w życie postanowień ust. 5 i 6 żadna ze Stron nie ma obowiązku wymagania, by sposób zaprojektowania lub dobór części i elementów produktów elektroniki użytkowej, produktów telekomunikacyjnych lub komputerowych zapewniał odpowiedź na konkretny środek techniczny, o ile produkt ten nie narusza w inny sposób środków Strony wprowadzających w życie postanowienia niniejszych ustępów.

¹⁶ Dla celów niniejszego artykułu **informacje o zarządzaniu prawami** oznaczają:

- a) informacje, które identyfikują dzieło, wykonanie lub nagranie; autora dzieła, wykonawcę wykonania lub producenta nagrania; lub właściciela jakichkolwiek praw do dzieła, wykonania lub nagrania;
- b) informacje o warunkach i sposobach korzystania z dzieła, wykonania lub nagrania; lub
- c) wszelkie numery i kody, poprzez które informacje opisane w lit. a) i b) są wyrażane; jeśli którakolwiek z tych informacji dołączona jest do egzemplarza dzieła, wykonania lub nagrania lub występuje w związku z publicznym komunikowaniem lub udostępnianiem dzieła, wykonania lub nagrania.

3. Każda Strona, w stosownych przypadkach, wspiera wewnętrzną koordynację i ułatwia wspólne działania swoich właściwych organów odpowiedzialnych za dochodzenie i egzekwowanie praw własności intelektualnej.
4. Każda Strona, w stosownych przypadkach, podejmuje wysiłki, aby wspierać tworzenie i utrzymanie formalnych i nieformalnych mechanizmów, takich jak grupy doradcze, w ramach których jej właściwe organy mogą uzyskiwać opinie posiadaczy praw i innych odpowiednich zainteresowanych stron.

Artykuł 29: Zarządzanie ryzykiem w sytuacjach transgranicznych

1. W celu wzmocnienia skuteczności dochodzenia i egzekwowania praw własności intelektualnej w sytuacjach transgranicznych, właściwe organy Strony mogą:
 - a) konsultować się z odpowiednimi zainteresowanymi stronami oraz właściwymi organami innych Stron odpowiedzialnymi za dochodzenie i egzekwowanie praw własności intelektualnej, aby identyfikować poważne ryzyko i przeciwdziałać mu oraz wspierać działania ograniczające je; oraz
 - b) dzielić się z właściwymi organami innych Stron informacjami na temat dochodzenia i egzekwowania praw własności intelektualnej w sytuacjach transgranicznych, w tym odpowiednimi informacjami służącymi lepszej identyfikacji i wybieraniu do inspekcji wysyłek podejrzanych o zawieranie towarów stanowiących naruszenie.
2. Jeśli Strona skonfiskuje towary przywożone, które stanowią naruszenie praw własności intelektualnej, jej właściwe organy mogą udzielić Stronie wywozu informacji niezbędnych do identyfikacji stron i towarów związanych z wywozem skonfiskowanych towarów. Właściwe organy Strony wywozu mogą podjąć działania przeciwko tym stronom i przyszłym wysyłkom zgodnie z prawodawstwem tej Strony.

Artykuł 30: Przejrzystość

Aby wzmocnić przejrzystość administrowania systemem dochodzenia i egzekwowania praw własności intelektualnej, każda Strona podejmuje odpowiednie środki, zgodnie ze swoim prawodawstwem i polityką, w celu publikacji lub innego udostępnienia do publicznej wiadomości informacji dotyczących:

- a) dostępnych w ramach jej prawodawstwa procedur dochodzenia i egzekwowania praw własności intelektualnej, właściwych organów odpowiedzialnych za to dochodzenie i egzekwowanie oraz punktów kontaktowych, w których można uzyskać pomoc;
- b) odpowiednich przepisów ustawowych i wykonawczych, prawomocnych orzeczeń sądowych oraz decyzji administracyjnych ogólnego zastosowania dotyczących dochodzenia i egzekwowania praw własności intelektualnej; oraz
- c) swoich wysiłków zmierzających do zapewnienia skutecznego systemu dochodzenia, egzekwowania i ochrony praw własności intelektualnej.

Artykuł 31: Świadomość społeczna

Każda Strona, w stosownych przypadkach, wspiera przyjmowanie środków wzmacniających świadomość społeczną w zakresie znaczenia poszanowania praw własności intelektualnej oraz szkodliwych skutków naruszeń praw własności intelektualnej.

Artykuł 32: Kwestie związane z ochroną środowiska przy niszczeniu towarów stanowiących naruszenie

Niszczenie towarów stanowiących naruszenie praw własności intelektualnej odbywa się zgodnie z przepisami ustawodawczymi i wykonawczymi dotyczącymi ochrony środowiska Strony, na terytorium której niszczenie to ma miejsce.

Rozdział IV

WSPÓLPRACA MIĘDZYNARODOWA

Artykuł 33: Współpraca międzynarodowa

1. Każda Strona uznaje, że współpraca międzynarodowa ma kluczowe znaczenie we wdrażaniu skutecznej ochrony praw własności intelektualnej i że należy ją wspierać bez względu na pochodzenie towarów stanowiących naruszenie praw własności intelektualnej czy siedzibę lub narodowość posiadacza praw.
2. Aby walczyć z naruszaniem praw własności intelektualnej, w szczególności podrabianiem znaku towarowego i piractwem praw autorskich lub pokrewnych, Strony wspierają współpracę, w stosownych przypadkach, swoich właściwych organów odpowiedzialnych za dochodzenie i egzekwowanie praw własności intelektualnej. Współpraca taka obejmować może współpracę w dziedzinie dochodzenia i egzekwowania prawa w odniesieniu do dochodzenia i egzekwowania prawa w postępowaniu karnym oraz środków stosowanych przy kontroli granicznej objętych niniejszą Umową.
3. Współpraca na podstawie niniejszego rozdziału odbywa się zgodnie z odpowiednimi umowami międzynarodowymi i z zastrzeżeniem przepisów, polityk, alokacji zasobów oraz priorytetów w dziedzinie egzekwowania prawa każdej ze Stron.

Artykuł 34: Wymiana informacji

Nie naruszając postanowień art. 29 (Zarządzanie ryzykiem w sytuacjach transgranicznych), każda ze Stron podejmuje wysiłki w celu wymiany z innymi Stronami:

- a) informacji gromadzonych przez Stronę zgodnie z postanowieniami rozdziału III (Praktyki w zakresie dochodzenia i egzekwowania), w tym danych statystycznych oraz informacji na temat najlepszych praktyk;
- b) informacji na temat środków ustawodawczych i wykonawczych dotyczących ochrony, dochodzenia i egzekwowania praw własności intelektualnej; oraz
- c) innych odpowiednich informacji, zgodnie z wzajemnymi uzgodnieniami.

Artykuł 35: Budowanie zdolności i pomoc techniczna

1. Każda Strona podejmuje wysiłki, aby, na wniosek oraz na wzajemnie uzgodnionych warunkach i w uzgodniony sposób, udzielić pomocy w budowaniu zdolności oraz pomocy technicznej w celu poprawy dochodzenia i egzekwowania praw własności intelektualnej innym Stronom niniejszej Umowy oraz, w stosownych przypadkach, jej potencjalnym Stronom. Budowanie zdolności i pomoc techniczna mogą obejmować następujące obszary:
 - a) wzmocnianie **świadomości społecznej w zakresie praw własności intelektualnej**;

- b) opracowywanie i wdrażanie prawodawstwa krajowego związanego z dochodzeniem i egzekwowaniem praw własności intelektualnej;
 - c) szkolenie urzędników w zakresie dochodzenia i egzekwowania praw własności intelektualnej; oraz
 - d) skoordynowane operacje na szczeblu regionalnym i wielostronnym.
2. Każda Strona podejmuje starania mające na celu bliską współpracę z innymi Stronami oraz, w stosownych przypadkach, podmiotami niebędącymi Stronami niniejszej Umowy w celu wdrożenia postanowień ust. 1.
3. Strona może podjąć działania opisane w niniejszym artykule we współpracy z odpowiednimi organizacjami sektora prywatnego lub organizacjami międzynarodowymi. Każda Strona stara się unikać niepotrzebnego powielania działaniami opisanymi w niniejszym artykule innych działań z zakresu współpracy międzynarodowej.

Rozdział V

POSTANOWIENIA INSTYTUCJONALNE

Artykuł 36: Komitet ds. ACTA

1. Strony powołują niniejszym Komitet ds. ACTA. Każda Strona jest reprezentowana w Komitecie.
2. Komitet:
- a) dokonuje przeglądu wdrożenia i funkcjonowania niniejszej Umowy;
 - b) rozważa kwestie związane z rozwojem niniejszej Umowy;
 - c) rozważa wszelkie proponowane zmiany niniejszej Umowy zgodnie z art. 42 (Zmiany);
 - d) decyduje, zgodnie z art. 43 (Przystąpienie) ust. 2, o warunkach przystąpienia do niniejszej Umowy przez jakiegokolwiek członka WTO; oraz
 - e) rozważa wszelkie inne kwestie, które mogą mieć wpływ na wdrożenie i funkcjonowanie niniejszej Umowy.
3. Komitet może podejmować decyzje dotyczące:
- a) powołania komitetów lub grup roboczych *ad hoc* wspomagających Komitet w wykonywaniu jego obowiązków na podstawie ust. 2 lub wspierających potencjalną Stronę, na jej wniosek, w przystąpieniu do niniejszej Umowy zgodnie z art. 43 (Przystąpienie);
 - b) zasięgania rady pozarządowych osób lub grup;

- c) udzielania zaleceń w odniesieniu do wdrażania i funkcjonowania niniejszej Umowy, włącznie z zatwierdzaniem związanych z nimi wytycznych dotyczących najlepszych praktyk;
 - d) wymiany informacji i najlepszych praktyk ze stronami trzecimi w odniesieniu do ograniczania naruszeń praw własności intelektualnej, włącznie z technikami identyfikacji i monitorowania piractwa i podrabiania; oraz
 - e) podejmowania innych działań związanych z wypełnianiem swoich funkcji.
4. Wszystkie decyzje Komitetu podejmowane są w drodze konsensusu, chyba że Komitet w drodze konsensusu postanowi inaczej. Przyjmuje się, że Komitet podjął decyzję w sprawie przedłożonej mu do rozpatrzenia w drodze konsensusu, jeżeli żadna ze Stron obecnych na posiedzeniu, na którym podejmowana jest decyzja, nie sprzeciwi się formalnie proponowanej decyzji. Językiem roboczym Komitetu jest język angielski i dokumentacja towarzysząca jego pracom jest w języku angielskim.
5. Komitet przyjmuje swój regulamin w rozsądnym okresie czasu po wejściu w życie niniejszej Umowy i zaprasza Sygnatariuszy niebędących Stronami niniejszej Umowy do uczestnictwa w obradach dotyczących tego regulaminu. Regulamin:
- a) obejmuje takie kwestie, jak przewodniczenie oraz bycie gospodarzem posiedzeń, wykonywanie obowiązków organizacyjnych związanych z niniejszą Umową i jej funkcjonowaniem; oraz
 - b) może również obejmować takie kwestie, jak przyznawanie statusu obserwatora oraz inne kwestie, które Komitet uzna za niezbędne do swojego prawidłowego funkcjonowania.
6. Komitet może zmienić swój regulamin.
7. Niezależnie od postanowień ust. 4 w okresie pięciu lat od wejścia w życie niniejszej Umowy decyzje Komitetu w sprawie przyjęcia lub zmian regulaminu podejmowane są w drodze konsensusu Stron i Sygnatariuszy niebędących Stronami niniejszej Umowy.
8. Po okresie określonym w ust. 7 Komitet może przyjmować lub zmieniać regulamin w drodze konsensusu Stron niniejszej Umowy.
9. Niezależnie od postanowień ust. 8 Komitet może zdecydować, że przyjęcie lub zmiana określonej zasady lub procedury regulaminu wymaga konsensusu Stron i Sygnatariuszy niebędących Stronami niniejszej Umowy.
10. Komitet zbiera się co najmniej raz w roku, o ile Komitet nie zdecyduje inaczej. Pierwsze posiedzenie Komitetu odbywa się w rozsądnym okresie czasu po wejściu w życie niniejszej Umowy.
11. Dla większej pewności – Komitet nie kontroluje ani nie nadzoruje krajowych lub międzynarodowych dochodzeń dotyczących dochodzenia i egzekwowania praw lub postępowań karnych dotyczących określonych spraw z dziedziny własności intelektualnej.

12. Komitet stara się unikać niepotrzebnego powielania swoimi działaniami innych międzynarodowych wysiłków z zakresu dochodzenia i egzekwowania praw własności intelektualnej.

Artykuł 37: Punkty kontaktowe

1. Każda Strona wyznacza punkt kontaktowy w celu ułatwienia komunikacji między Stronami we wszelkich kwestiach objętych niniejszą Umową.
2. Na wniosek innej Strony punkt kontaktowy Strony wskazuje odpowiednie biuro lub urzędnika, do którego może zostać skierowane zapytanie wnioskującej Strony oraz, gdy to konieczne, udziela pomocy w ułatwieniu komunikacji między tym biurem lub urzędnikiem a wnioskującą Stroną.

Artykuł 38: Konsultacje

1. Strona może wystąpić z pisemnym wnioskiem o konsultacje z inną Stroną na temat jakiegokolwiek kwestii mającej wpływ na wdrażanie niniejszej Umowy. Strona, do której wniosek został skierowany, rozważa go w sposób przychylny, udziela odpowiedzi i daje odpowiednią możliwość konsultacji.
2. Konsultacje, włącznie z określonymi stanowiskami biorących w nich udział Stron, są poufne i pozostają bez uszczerbku dla praw lub stanowisk Stron w jakimkolwiek innym postępowaniu, w tym postępowaniu pod auspicjami *Uzgodnienia w sprawie zasad i procedur regulujących rozstrzygnięcie sporów* zawartego w załączniku 2 do Porozumienia ustanawiającego Światową Organizację Handlu.
3. Strony biorące udział w konsultacjach mogą, za wspólną zgodą, poinformować Komitet o wynikach konsultacji, o których mowa w niniejszym artykule.

Rozdział VI: Postanowienia końcowe

Artykuł 39: Podpisanie

Niniejsza Umowa pozostaje otwarta do podpisu dla uczestników jej negocjacji¹⁷ oraz wszystkich innych członków WTO, na których uczestnicy wyrażą zgodę w drodze consensusu, od dnia 31 marca 2011 r. do 31 marca 2013 r.

¹⁷ Australia, Republika Austrii, Królestwo Belgii, Republika Bułgarii, Kanada, Republika Cypryjska, Republika Czeska, Królestwo Danii, Republika Estońska, Unia Europejska, Republika Finlandii, Republika Francuska, Republika Federalna Niemiec, Republika Grecka, Republika Węgierska, Irlandia, Republika Włoska, Japonia, Republika Korei, Republika Łotewska, Republika Litewska, Wielkie Księstwo Luksemburga, Republika Malty, Meksykańskie Stany Zjednoczone, Królestwo Marokańskie, Królestwo Niderlandów, Nowa Zelandia, Rzeczpospolita Polska, Republika Portugalska, Rumunia, Republika Singapuru, Republika Słowacka, Republika Słowenii, Królestwo Hiszpanii, Królestwo Szwecji, Konfederacja Szwajcarska, Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej oraz Stany Zjednoczone Ameryki.

Artykuł 40: Wejście w życie

1. Niniejsza Umowa wchodzi w życie trzydzieści dni po dacie złożenia szóstego dokumentu ratyfikacji, akceptacji lub zatwierdzenia, dla Sygnatariuszy, którzy złożyli swoje odpowiednie dokumenty ratyfikacji, akceptacji lub zatwierdzenia.
2. Niniejsza Umowa wchodzi w życie dla każdego Sygnatariusza, który składa swój dokument ratyfikacji, akceptacji lub zatwierdzenia po złożeniu szóstego dokumentu ratyfikacji, akceptacji lub zatwierdzenia, trzydzieści dni po dacie złożenia przez takiego Sygnatariusza jego dokumentu ratyfikacji, akceptacji lub zatwierdzenia.

Artykuł 41: Wystąpienie

Strona może odstąpić od niniejszej Umowy na drodze pisemnego zawiadomienia o odstąpieniu złożonego Depozytariuszowi. Odstąpienie staje się skuteczne 180 dni od daty otrzymania zawiadomienia przez Depozytariusza.

Artykuł 42: Zmiany

1. Strona może zaproponować Komitetowi zmiany do niniejszej Umowy. Komitet podejmuje decyzję o ewentualnym przedstawieniu proponowanych zmian Stronom do ratyfikacji, akceptacji lub zatwierdzenia.
2. Każda zmiana wchodzi w życie dziewięćdziesiąt dni po dacie złożenia przez wszystkie Strony ich odpowiednich dokumentów ratyfikacji, akceptacji lub zatwierdzenia Depozytariuszowi.

Artykuł 43: Przystąpienie

1. Po upływie okresu określonego w art. 39 (Podpisanie) każdy członek WTO może złożyć wniosek o przystąpienie do niniejszej Umowy.
2. Komitet podejmuje decyzję o warunkach przystąpienia każdego wnioskodawcy.
3. Niniejsza Umowa wchodzi w życie dla każdego wnioskodawcy trzydzieści dni po dacie złożenia jego dokumentu przystąpienia, zgodnie z warunkami przystąpienia, o których mowa w ust. 2.

Artykuł 44: Teksty Umowy

Niniejsza Umowa została podpisana w jednym egzemplarzu oryginalnym w językach angielskim, francuskim i hiszpańskim, przy czym każdy z tych tekstów jest na równi autentyczny.

Artykuł 45: Depozytariusz

Depozytariuszem niniejszej Umowy jest rząd Japonii.